

Atıf / Citation

KAYGUSUZ, R. (2026). "Toprak, Funda (2026). Alî Şîr Nevâyî İncelemeleri. Konya: Palet Yayınları. 376 s. ISBN: 978-625-8552-52-2", *Gazi Türkiyat*, 38: 403-409.

Geliş / Submitted

29.04.2026

Kabul / Accepted

10.06.2026

ALÎ ŞÎR NEVÂYÎ İNCELEMELERİ

Toprak, Funda (2026). Alî Şîr Nevâyî İncelemeleri. Konya: Palet Yayınları. 376 s. ISBN: 978-625-8552-52-2.

Ravza KAYGUSUZ*

Prof. Dr. Funda Toprak tarafından kaleme alınan *Alî Şîr Nevâyî İncelemeleri*, Çağatay Türkçesi Döneminin önemli temsilcilerinden Alî Şîr Nevâyî'nin eserlerini üslup, düşünce dünyası ve edebî yönleri bakımından sistematik bir şekilde ele almaktadır.

Çalışma toplam 9 bölüm altında incelenmiştir. Birinci bölümde "Alî Şîr Nevâyî'de Allah (c.c.) ve Allah'ı Anlatan Tanım ve Sıfatlar" ana başlığı yer almaktadır. Nevâyî'nin Allah'ı anlatmak için kullandığı Esmâ-i Hüsnâ isimlerinin yanı sıra şairin özellikle kendi diliyle oluşturduğu özgün adlandırmalarının da olduğunu ifade eden Toprak, bu kullanımları "Allah'ın Yaratıcılık Vasfıyla İlgili Adlandırmalar" alt başlığında ele alır ve bunları *Ezel Suret-Gerî*, (Ezelde varlıkları yaratan heykeltraş, ressam, mec. Allah (c.c.)), *Mi'mâr-ı Sun'* (Yaratıcı mimar, mec. Allah (c.c.)), *Kâtib-i Sun'* (Yaratmanın Yazıcısı, mec. Allah (c.c.)), *Kilk-i Kudret* (Kudretin kalemi, Yaratma gücü olanın kalemi, mec. Allah (c.c.)), *Kilk-i Sun'* (Yaratan kalem, mec. Allah (c.c.)), *Nakkaş-ı Sün* (Yaratan sanatkar, mec. Allah (c.c.)), *Nigâr-ı*

* Dr. Bağımsız Araştırmacı, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Ankara/TÜRKİYE. E-posta: ravzakaygusuz06@icloud.com, ORCID: 0000-0002-5902-4360

Nakşi'n (Süsleyen, güzellikle ortada görünen, mec. Allah (c.c.), *Meşşâta-ı Sun* (Süsleyici yaratan, bezeyip süsleyerek yaratan Allah (c.c.), *Sun 'İligi* (Yaratan el, mec. Allah (c.c.), *Musavvir* (Ressam, mec. Allah (c.c.), *Hayy-ı Kâr-Sâz* (Her şeye hayat ve can verip diri olan her şeyi yaratan, Allah (c.c.), *Hâlık-ı Eşyâ* (Varlıkları yaratan, Allah (c.c.) olmak üzere toplam on iki alt başlıkta inceleyerek ilgili kavramları beyitler üzerinden açıklamıştır. Bu adlandırmalar yazarın aynı zamanda ilim ve kudret sahibi tasvir anlayışını da yansıtmaktadır.

İkinci alt başlıkta “Allah (c.c.)’ın İlk ve Son Olma Vasfıyla İlgili Adlandırmalar” başlığı bulunmaktadır. Toprak, bu kısımda Kur’an-ı Kerim’de Allah’ın ilk ve son olma vasfını anlatan bazı ayetlerin bulunduğunu belirtir ve bunları örnekleriyle açıklar. Ayrıca Nevâyi’nin de bu vasıfları tanımlamak için Arapça, Farsça ve Türkçe tamlamalardan yararlandığını ifade eder. Bunlar: Ölümsüz ebedî varlık, Allah (c.c.) anlamına gelen *Hayyûn lâ Yemût*, başlangıcı olmayan ölümsüz varlık, Allah (c.c.) anlamında *Hayy-ı Kadîm*, öncesi olmayan zamanın çiftçisi, mec. Allah (c.c.) anlamında *Dihkân-ı Ezel* ve başlangıcı olmayan zamanın yaratıcısı, mec. Allah (c.c.). *Ezel Nakkaşı* olmak üzere dört alt başlıktan oluşmaktadır.

Üçüncü alt başlıkta “Allah (c.c.)’ın Kaderin Tayin Edici Vasfıyla İlgili Adlandırmaları” ele alınmaktadır. Toprak, Nevâyi’nin “kaza” ve “takdir” kavramları etrafında oluşturduğu çeşitli tamlamalar kullandığını belirtmiş ve bunları *Ezel Kassâmı* (Kaderin öncesi olmayan tayin edicisi, mec. Allah (c.c.), *Kilk-i Kazâ* (Kaderi yazan kalem, mec. Allah (c.c.), *Kâtib-i Kazâ* (Kaderi yazan yazıcı, mec. Allah (c.c.), *Kâtib-i Takdîr* (Kaderi yazan yazıcı, mec. Allah (c.c.), *Hâme-i Takdîr* (Kaderi yazan kalem, mec. Allah (c.c.), *Kilk-i Takdîr* (Kaderi yazan kalem, mec. Allah (c.c.), *Kazâ Dih-Kâmı* (Kader Çiftçisi, mec. Allah (c.c.), *Kazâ Mühendisi* (Kaderin mühendisi, mec. Allah (c.c.), *Kazâ Ferrâşı* (Kaderi donatan, teçhiz eden mec. Allah (c.c.), *Kazâ Meşşâtası* (Kaderin süsleyicisi, kaderi en güzel şekilde bezeyen, mec. Allah (c.c.), *Kazâ Nakkaşı* (Kaderin süsleyicisi, kaderi en güzel şekilde bezeyen, mec. Allah (c.c.) şeklinde on bir alt başlıkta açıklamalarıyla birlikte incelemiştir.

Dördüncü alt başlıkta “Allah (c.c.)’ın Her Şeye Gücü Yetme ve Karar Verici Olma Vasfıyla İlgili Adlandırmalar” ele alınmaktadır. *Kâzı’l Hâcât*, (İstekler için müracaat edilen, hüküm veren kişi mec. Allah (c.c.), *Hayy-ı Mucîb* (Varlığı ölmeyecek olan ve dualara karşılık veren, mec. Allah (c.c.), *Hâkim-i Rûşen Zamîr* (Kudretli varlığıyla parlayan mec. Allah (c.c.), *Hâkim-i Ezel* (Ezelden beri hüküm sahibi olan, mec. Allah (c.c.), *Hayy-i Dâd-Ger* (Ölmeyecek olan adaletli mec. Allah (c.c.), *Dâver-i A’zam* (Adaleti yüce mec. Allah (c.c.) şeklinde adlandırmalardan oluşan bölüm, Allah’ın hem mutlak adaletle hükmeden bir hâkim olduğunu hem de sınırsız bir kudrete sahipliğini ifade etmektedir.

Beşinci alt başlıkta “Allah (c.c.)’ın İlmin ve Bilginin Sahibi Olma Vasfıyla İlgili Adlandırmalar” yer almaktadır. Bunlar da *Hakîm-i Sun* ‘ (Yaratılıştaki hikmet sahibi, mec. Allah (c.c.)), *Sāni* ‘-i *Hikmet* (Bilginin hikmetin yaratıcısı, mec. Allah (c.c.)), *Dānā* (Bilgin, mec. Allah (c.c.)) olmak üzere üç alt başlıktan oluşmaktadır.

Altıncı alt başlıkta “Allah (c.c.)’ın Aşkın Kaynağı Olma Vasfıyla İlgili Adlandırmalar” bulunmaktadır. Bu bölümde de aşk mimarı, mec. Allah (c.c.) anlamında olan *’İşk Mi’ mārī* şeklinde tek bir adlandırma yer alıp Allah’ın aşkın kaynağı ve kurucusu olduğu belirtilmiştir.

Yedinci alt başlıkta “Allah (c.c.)’ın En Temiz, En Kusursuz Olma Vasfıyla İlgili Adlandırmalar” ele alınmaktadır. Üç kısımdan oluşan bu bölümde *Yezdān-ı Pāk*, (Temiz, günahsız, mec. Allah (c.c.)), *Pāk Yüz* (Temiz Yüz mec. Allah (c.c.)), *Îzîd-i Pāk* (Temiz Yaratıcı, Allah (c.c.)) şeklinde adlandırmalara yer verilmiştir. Bu bağlamda Nevâyî’nin Allah’ın el-Kuddüs ismini Farsça ve Türkçe-Farsça tamlamalarla ifade ederek O’nun mutlak temizlik ve kusursuzluk vasfını tanımladığı ortaya konmuştur.

İkinci bölümü “Ali Şîr Nevâyî’nin Naatları Dışında Vasıflı Gazelleri” ana başlığı oluşturmaktadır ve toplam altı alt başlıktan meydana gelmektedir. Bu başlıkların ilki “Hazret-i Muhammed’in Övgüsünü İçeren Beyitler”dir. Bu bağlamda Toprak, klasik edebiyatta Hz. Muhammed’in güzelliğinin genellikle sembolik ve mecazi unsurlarla anlatıldığını dile getirmiştir. Nitekim “Andolsun Güneşe,” Muhammed’in yüzünün hikâyesidir ifadesiyle peygamberin yüzünün parlaklığı, “Andolsun Geceye,” Muhammed’in saçının mecazıdır, ifadesi ise saçlarının siyahlığına mecaz olarak anlatılmak istenmiştir. Bu tür yorumlar Kur’an’da yer alan Şems suresi ve Leyl suresi gibi surelerin tasavvufi ve estetik bakış açısının değerlendirilmesiyle ortaya çıkmıştır. Bu ikinci bölüm *Hazret-i Muhammed’in Fiziki Özelliklerinin Övgüsü* “*Hilyesi*” (kaşları, yüzünün güzelliği, saçlarını iki örgü şeklinde örmesi), *Hazret-i Muhammed’in Hayatına Dair İzler ve Ailesi Hakkındaki Övgüler* (Kızı Hazret-i Fatıma, damadı Hazret-i Ali ve torunları Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin), *Hazret-i Muhammed’in Güzel Konuşması* (Arapçayı “fasih” açık ve anlaşılır şekilde konuşması) ve *Güzel Ahlakının Övgüsü* şeklinde dört alt kısımda ele alınmaktadır. İkinci alt başlık “Hazret-i Muhammed’in Mucizeleri” olup *Miraç Mucizesi* ve *Hazret-i Muhammed’in Diğer Mucizeleri* şeklinde iki alt bölümden oluşmaktadır. Üçüncü alt başlık “Hazret-i Muhammed’in Nuru”, dördüncüsü “Hazret-i Muhammed’in Diğer Peygamberlerle Karşılaştırılması”, beşincisi “Ali Şîr Nevâyî’nin Af ve Şefaate Dilediği Beyitler”, altıncısı ise “Hazret-i Muhammed’in Ölümü ve Ona Olan Özlem” konusunu anlatmaktadır.

Üçüncü bölüm “Ali Şîr Nevâyî’nin Hayal Ustası: Metafor ve Benzetme Dünyası” ana başlığından oluşur. Toprak, Nevâyî’nin kullandığı metaforları toplam on alt başlıkta incelemiştir. 1) *Doğa Olaylarından Esinlendiği Benzetme ve Metaforlar*: Nevâyî’nin yaşadığı coğrafya ve kültürün etkisiyle doğa olaylarını şiirlerinde

benzetmeler aracılığıyla dile getirdiğini ifade eden Toprak, özellikle yağmur, sel, şimşek ve yıldırımın onun duygularını yansıtan önemli imgeler olduğunu açıklamıştır. 2) *Av ve Avcılıktan Esinlendiği Benzetme ve Metaforlar*: Nevâyî şiirlerinde sevgiliyi bir avcı, şairi ise av olarak tasvir etmektedir. Avcılığı ifade eden kavramlar (tuzak, yem, inci avcılığı) mecazi anlamda kullanılmıştır. 3) *Sosyal Hayattan Esinlendiği Kültürel Benzetme ve Metaforlar*: Nevâyî yaşadığı kültür ve toplumu şiirlerinde yansıtmıştır. Türklerde misafire önem verildiğine ve onun için özel hazırlıkların yapılmasına, Nevâyî'nin de gönlünü eve benzeterek sevgiliyi evin misafiri olarak görmesine beyitler üzerinden örnekler verilerek açıklanmıştır. 4) *Kozmoloji ile İlgili Benzetme ve Metaforlar*: Nevâyî'nin, eserlerinde astronomi bilgisine hâkim olduğu, yıldız ve gezegenlere dair mitolojik unsurları da şiirlerine taşıdığı ifade edilmiş ve beyitler üzerinden açıklanmıştır. 5) *Hayvanlarla İlgili Özgün Benzetme ve Metaforlar*: Nevâyî şiirlerinde hayvanları genellikle insan davranışlarını ve insanın olumlu ve olumsuz karakter yönlerini anlatmak için metafor veya benzetme unsuru olarak kullanmıştır. 6) *Dinî Metafor ve Benzetmeler*: Nevâyî nefis, benlik, ölüm ve cehennem gibi unsurları benzetme ve metafor olarak şiirlerinde açıklamıştır. 7) *Savaşla İlgili Benzetme ve Metaforlar*: Nevâyî'nin şiirlerinde savaş ve savaşçı kavramlarını aşkı ve sevgiliyi anlatmak için kullandığını ifade eden Toprak, bunu çeşitli örnekler üzerinden açıklayarak vermiştir. Nevâyî'nin klasik şiirdeki gibi sevgilinin bakışı kılıç, kirpiği ok, kaşları da yay olarak tasvir ettiğini, aynı zamanda üzüntüyü karınca ordusuna benzeterek yaralı gönle kolay bir şekilde yayıldığını, gamı ise ordu gibi tasvir ederek gönlü kuşattığı zaman mutluluğa yer kalmadığını ifade ettiğini şiirleri üzerinden analiz etmiştir. Nevâyî bu özelliğiyle soyut duyguları somut imgelerle açıklayarak etkileyici bir anlatım sergilemiştir. 8) *Bitkiler ve Tarımla İlgili Benzetme ve Metaforlar*: Hayatı ekip biçilen bir tarlaya, gökteki yıldızları tohumlara, kendi bedenini buğday başağına, çektiği sıkıntıları ise orağa benzeten Nevâyî, şiirlerinde tarım ve bitki ile ilgili çeşitli benzetme unsurlarına sıkça başvurmuştur. 9) *Esaret Kavramıyla İlgili Benzetme ve Metaforlar*: Nevâyî'nin şiirlerinde “tamga” ve “bilgü” gibi ifadeler, kölelerin damgalandığı bir döneme işaret eder. Fakat şair, köleliği bir kurum olarak yüceltmeyip onu aşkın kudretini ve âşığın sevgili karşısındaki teslimiyetini anlatan güçlü bir metafora dönüştürmüştür. 10) *Efsanevî Şahıslar Mitolojik Ögelerle Yapılan Benzetme ve Metaforlar*: Cem/Cemşîd, Behrâm (Behrâm-ı Gûr), Mecnûn, Ferhâd, Hızır, Nuşinrevân (Anuşirvan), Dârâ, Keyhüsrev, Efrîdûn, Kubâd, Kârûn, Rüstem, Behrâm-ı Çubin, Nemrûd olmak üzere çeşitli efsanevî ve mitolojik şahsiyetler ile kurulan benzetme ve metaforlar bu kısımda detaylı bir şekilde incelenmiştir.

Dördüncü bölüm, “Ali Şir Nevâyî’de Delilik Kavramı ve Tedavileri”ni ele almaktadır. Bu bölümde birinci kısım “Hayretten Deliliğe Giden Yol”dur. İkincisi ise “Deliliğin Sebepleri”ni anlatır ve kendi içinde ikiye ayrılır: 1) *Deliliğin Sebebi Sevgilidir* ve 2) *Delilik, Sihir/Büyü/Tılsım Sonucu Oluşur*. Üçüncü kısım “Delilerin Özellikleri ve Davranış Biçimleri”dir. Bu başlık da 1) *Söz Dinlemez, Öğüt Almazlar*, 2) *Deliler Kendi*

Kendilerine Konuşurlar, Sözleri Anlaşılmaz, 3) Yeni Ay Görününce Deliler Yerinde Duramazlar, 4) Deliler Kendilerini Ateşe Atarlar, 5) Delilerin Mekânları Külhan veya Viranelerdir, 6) Deliler Huzursuz ve Üzgündür gibi özellikleri ele almıştır. Dördüncü kısım “Delilere Toplumsal Bakış, Ceza ve Uygulamalar”dır ve yedi başlığı içerir: 1) Delilere Taş Atılır, 2) Deliler Zincire Vurulur Ya da Bağlanırlar, 3) Deliler Yargılanmazlar, 4) Delilik ve Kuduz Köpek Benzetmesi, 5) Deliliğin Tedavisi İçin Muska Yazılır, 6) Delilere Kırmızı Renkli Su İçirirler, 7) Delilere Şarap İçinde Afyon Ezip İçirilir. Beşinci kısım “Deliliğe Övgü”, altıncı kısım “Nevâyî Delilik ve Âşıklıkta Mecnûn, Ferhâd ve Vamık ile Yarışmaktadır”, yedinci kısım “Delilik Aklı Yok Saymaktır”, sekizinci kısım ise “Deliliğin Benzetildiği Unsurlar” olup gönül, yel, şarap ve çöl olmak üzere dört unsur üzerinden incelenmiştir.

Beşinci bölüm “Ali Şir Nevâyî’de Zıtlıkların Vurgusu: Şah ve Derviş/Gedâ Kavramları”ndan oluşur. Birinci kısım “Allah (c.c.) Şah, Kullar Derviş Benzetmesi”, ikinci kısım, “Hazret-i Muhammed Şah, Ümmeti Dervîştir Benzetmesi”, üçüncü kısım “Ünlü Kişilerin Övgüsünde Şah ve Derviş Benzetmesi”, dördüncü kısım “Tasavvufî Anlamda Dervîşliğin Övgüsü” ve beşinci kısım “Sevgili Şahtır Âşık Dilenci”, altıncı kısım ise “Şah ve Dilenci Eşittir Düşüncesi” başlıklarından oluşmaktadır.

Altıncı bölümde “Ali Şir Nevâyî’de İlm-i Hurûf Ya Da Harf Simgeciliği” ile ilgili bilgiler yer almaktadır. Bu kısımda “Tek Harften Oluşan Simgesel Anlatımlar” ile ilgili bilgiler mevcuttur. Bu anlatımlar Elif (ا), Be (ب), Dal (د), Mim (م), Nûn (ن), Kaf (ك), Ayn (ع), Sin (س), Lâm (ل), Nokta (.) şeklinde on altı başlık ile açıklanmıştır. İkinci başlık ise “İki Harften Oluşan Simgesel Anlatımlar”dır. Bu başlık da Elif ve Lâm (ل/ا), Elif ve Nûn (ن/ا), Elif ve Sin (س/ا), Nûn ve Dâl (د/ن), Nûn ve Sad (ص/ن), Nûn ve Ayn (ع/ن), Mim ve Dâl (د/م), Mim ve Mim (م~م), Cim ve Dâl (ج/د), Cim ve Lâm (ل/ج), Dâl ve Zâl (ذ/د), Dâl ve Elif (ا/د), Lâm ve Dâl (د/ل), He ve Ha (ح/ه) şeklinde kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır. Üçüncü alt başlık ise “Sözcüklerin Tüm Harfleriyle Oluşturulan Simgesel Anlatımlar”dır.

Yedinci bölüm “Ali Şir Nevâyî’nin Seb’a-yı Seyyâr Mesnevisi Üzerine Bir İnceleme” şeklindedir. Birinci kısım, “Sayısal Simgeler “Yedi” Sayısı” üzerinedir. Yedi sayısı dört alt başlık ile incelenmiştir: 1) Seb’a-yı Seyyâr’de “Yedi Gezen” Yedi Felek, 2) Seb’a-yı Seyyâr ve Yedi İklim, 3) Seb’a-yı Seyyâr ve Yedi Renk, 4) Seb’a-yı Seyyâr’de Yedi Saray’dır. İkinci alt başlık “Seb’a-yı Seyyâr’de Sekiz Sayısı”dır. Üçüncü alt başlık ise “Seb’a-yı Seyyâr’de Rüya Motifi”dir ve 1) Ali Şir Nevâyî’nin Rüyası, 2) Ferrûh’un Rüyaları ve 3) Üçüncü Hikâyedeki Rüya Motifleri şeklinde üç kısımdan oluşur. Dördüncü alt başlık “Seb’a-yı Seyyâr’de Kahramanların İsimleri ve Özellikleri”, beşinci kısım ise “Hikâyelerdeki Kahramanlar”dır. Burada toplam 22 kahramana yer verilmiştir. Bunlar: Behrâm-Gür, Dil-Ârâm, Mânî, Ferrûh, Ahî, Zeyd, Sa’d, Pîr, Yeşil Giysili Adamlar, Çûne, Mes’ud, Çipûr, Bellûv, Câbir, Nevder, Mihr, Numan, Süheyl, Mukbûl, Mudbîr, Hikâyeci, Şarkıcı Kız (Dil-Ârâm) şeklindedir. Altıncı kısım “Birinci Hikâye: Siyah Renk-Hintli Güzel-Hindistan-Kudüs-Halep-Zuhal Gezegeni”, yedinci kısım “İkinci Hikâye-

Altın Rengi (Sarı)-Rûm Ülkesi-Güneş", sekizinci kısım "Üçüncü Hikâye-Yeşil Renk-Mısır Ülkesi-Zühre (Venüs)", dokuzuncu kısım "Dördüncü Hikâye-Gül Rengi-Hindistan-Tıraz Şehri-Müşteri (Jüpiter/Erentüz/Bircis)", onuncu kısım "Beşinci Hikâye-Aden (Yemen'in Güneyi)-Bihişt-Serâ Şehri-Nilüfer Rengi-Utarid (Debir)", on birinci kısım "Altıncı Hikâye-Haver Ülkesi-Bahter Diyarı-Sandal Ağacı Rengi ve on ikincisi ise "Yedinci Hikâye-Harezm Ülkesi-Beyaz Renk-Kamer" şeklindedir.

Sekizinci bölüm, "Seyyid Nesîmî ve Ali Şîr Nevâyî'de "Gevher/Cevher" Düşüncesi"ne ayrılmıştır. Bu bölümde gevher/cevher kavramı on altı başlık altında incelenmiştir: "Yaradılışın kaynağı, özü, aslı olarak "Gevher/Cevher", "Aşkın kaynağı olarak "gevher" ve çıkarıldığı deniz", "Değerli kıymetli söz olarak "Gevher", "Gözyaşı "Gevher"dir", "Gök Cisimleri Gevherdir", "Asıl Amaç/Hedef "Gevher"dir", "Nazm (Şiir) Cevherdir", "İman Cevherdir", "Hayat/Cân Cevherdir", "Gam Taşı Mutluluğun Gevheridir" şeklindedir.

Son ve dokuzuncu bölüm "At Kültürünün Ali Şîr Nevâyî Şiirlerindeki Görünümü"dür. Bu bölümde at kültürü beş altı başlık altında incelenmiştir. İlk başlıkta on altı tane at ismi ele alınmıştır: *Semend, Şeb-reng, Edhem, Tevsen, Rahş, Eşheb, Tekâver, Burâk, At, Abras/abraş/ebreş, Feres, Soruk, Serhun, Şeb-dîz, Kökboz, Kök ablak/leblak*. İkinci alt başlık biniciliğe ait terimlere ayrılmış olup 1) *Fiiller* ve 2) *Binici Anlamındaki Sözcükler* olmak üzere iki alt başlıkta değerlendirilmiştir. Üçüncü alt başlıkta "Çevgân/Gûy Oyunlarında At"ın kullanımı incelenmiştir. Dördüncü alt başlık "Atın Benzetildiği Unsurlardır" ve altı alt kategoriye ayrılmıştır: 1) *Güzelliğin Benzetileni Olarak At*, 2) *Dünya ve Feleğin Benzetileni Olarak At*, 3) *Gönlün Benzetileni Olarak At*, 4) *Düşüncenin Benzetileni Olarak At*, 5) *Tasavvufî Mânâda Seyr ü Sülûk İçin At* ve 6) *Aklın Benzetileni Olarak At*. Beşinci alt başlık ise "At Binicisinin Benzetildiği Unsurlar"a ayrılmış olup dokuz alt başlığa ayrılmıştır: 1) *Binici Olan Sevgili Merhametsizdir*, 2) *Binici Olan Güzel, Şahtır, Sultandır*, 3) *Binici Olan Güzel Kafırdır*, 4) *Binici Olan Güzel Katıldır*, 5) *Binici Felektir*, 6) *Binici Delidir/Çılgındır*, 7) *Binici Usta bir Nişancıdır*, 8) *Binici Belâdır* ve 9) *Binici Eceldir*.

Alî Şîr Nevâyî'nin edebi, kültürel ve dilsel yönünü eserleri üzerinde kapsamlı bir şekilde ortaya koyan bu çalışma, alanı açısından dikkat çekici ve kıymetli bir yayının niteliği taşımaktadır. Gerek içerdiği özgün değerlendirmeler gerekse sistemli yaklaşımıyla bundan sonraki yapılacak çalışmalara da önemli katkılar sağlayacaktır. Sayın Funda Toprak hocamızı, bu titiz ve özenli çalışmasından dolayı tebrik eder; bilim dünyasına kazandıracağı yeni çalışmalarını da ilgi ve heyecanla beklemekteyiz.

KAYNAKÇA

TOPRAK, F. (2026). *Alî Şîr Nevâyî İncelemeleri*. Konya: Palet Yayınları.

SORUMLU YAZAR
CORRESPONDİNG AUTHOR

DR. RAVZA KAYGUSUZ
ravzakaygusuz06@icloud.com

TELİF HAKKI VE LİSANS
COPYRIGHT AND LICENSE

YAZARLAR DERGİDE YAYINLANAN
ÇALIŞMALARININ TELİF HAKKINA
SAHİPTİRLER VE ÇALIŞMALARI CC BY-NC 4.0
LİSANSI ALTINDA YAYIMLANMAKTADIR.
THE AUTHORS OWN THE COPYRIGHT OF THEIR
WORK PUBLISHED IN THE JOURNAL AND THEIR
WORK IS PUBLISHED UNDER THE CC BY-NC 4.0
LICENSE.

YAPAY ZEKÂ KULLANIMI
USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE

ÇALIŞMADA YAPAY ZEKÂ
KULLANILMAMIŞTIR.
ARTIFICIAL INTELLIGENCE WAS NOT USED IN
THE STUDY.